पशवोऽपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णꣳ स्वधां। तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः। तेन चयीमूर्जमवारुन्धत। तस्मात् चिरह्नः पशवः प्रेरते। प्रातः सङ्गवे सायं। असुरा अपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णꣳ स्वधां॥ २॥

तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः। तेन संवत्सरऊर्जमवारुन्धत। ते देवा अमन्यन्त। अमी वाइदमभूवन्। यद्वयꣳ स्मइति। तएतानि चातुर्मास्यान्यपश्यन्। तानि निरवपन्। तैरेवैषां तामूर्जमवृञ्जत। ततो देवा अभवन्। परासुराः॥ ३॥

यद्यजते। यामेव देवाऊर्जमवारुन्धत। तां तेनावरुन्धे। यत्पितृभ्यः करोति। यामेव पितरऊर्जमवारुन्धत। तां तेनावरुन्धे। यदावसथेऽन्नꣳ हरन्ति। यामेव मनुष्याऊर्जमवारुन्धत। तां तेनावरुन्धे। यद्दक्षिणां ददाति॥ ४॥

यामेव पशवऊर्जमवारुन्धत। तां तेनावरुन्धे। यचातुर्मास्यैर्यजते। यामेवासुराऊर्जमवारुन्धत। तां तेनावरुन्धे। भवत्यात्मना। परास्य भ्रातृव्यो भवति। विराजावाएषा विक्रान्तिः। यच्चातुर्मास्यानि। वैश्वदेवेनास्मिँल्लोके प्रत्यतिष्ठत्॥ वरुणप्रघासैरन्तरिक्षे। सा-